

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foaie politică Apare în fiecare Duminică.

Telefon Nr. 146.
Adresa telegrafică: »Foaia Poporului«, Sibiu.

INSERATE:

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a doua-oraă
12 bani, a treia-oraă 10 bani.

Ținuta României.

După ce a intrat și Italia în acțiune, ochii tuturor se îndreaptă încă spre un stat, care poate avea o înrăurire deosebită asupra marelui războiu, prin ținuta lui. Acest stat este România, care precum s'a scris în gazete, ar avea la îndemână o armată bine instruită de șapte sute de mii de oameni. Este foarte firesc deci, că atât unii, cât și alții ar dori să aibă pe partea lor această putere, care ar putea trage mult în cumpănă. Atât gazetele dela noi, din capitala țării cât și cele venite din Germania au publicat articole însemnate, în care au arătat ce foloase ar trage România, dacă s'ar alătura cu armata ei de partea noastră. Totodată însă gazetele au arătat, că România, caută să se înțeleagă și cu celelalte puteri, și anume mai cu seamă, cu Rusia bătută și înfrântă în zilele trecute de armatele noastre, care și ea, la rândul ei, îi făgăduiește câte și mai câte. Punctul de neînțelegere este însă Basarabia, pe care guvernul român o cere cu toată tăria, cunoscut fiind, că ea a fost răpită României pe nedrept în 1878. Rusia se codește să întoarcă înapoi aceea ce a luat și tocmai din pricina aceasta, România e gata mai bine să rupă tratativele, decât să lase un singur petecut din dorințele ei.

Ziarul „Universul” publică următoarea notă, care pare a fi pornită din cercurile oficiale:

Acum câțva timp arătam care erau condițiunile cerute de România... și arătam că Rusia a făcut contrapropuneri, cari nu au putut fi primite de Români

Ministrul Franței, d. Bondel, s'a pus la mijloc apoi și a declarat că România poate avea alte condițiuni decât cele din contrapropunerile rusești, și ministrul Franței a arătat cari ar fi acele condițiuni, cerând guvernului român să înceapă din nou tratativele. Guvernul a răspuns că nu stă de vorbă

asupra condițiilor puse de el la început și care se cunosc.

Acum aflăm că puterile din împătrita înțelegere, Franța, Anglia, Italia și Rusia au hotărât ca, față de declarația guvernului român, că nu înțelege să discute asupra cererilor ce le-a formulat să nu mai facă nici ele nici o nouă propunere, deoarece ele consideră, că față de contrapropunerile ce le-au făcut, ar fi acum rândul României, — dacă e hotărâtă să ia parte la războiu — să se lămurească asupra acestor propuneri.

Astutenea diplomatică, după cum se vede, se află la un punct mort.

Gazeta „Berliner Tageblatt”, într'un articol dintr'un număr trecut, arată însă împotriva acestor svonuri, că tratativele cu împătrita înțelegere se urmează încă. Sfârșitul lor nu-l poate prevedea nimeni cu siguranță. Ministrul Brătianu face cu multă înțelepciune ținuta României atârnată de soarta luptătorilor: *adeacă cu cei biruitori*. La ori-ce caz — zice această gazetă — România nu va intra în acțiune după-ce unii vor fi învinși pe deplin, deoarece-ce atunci pășirea ei nu ar mai avea nici un înțeles.

Neînțelegerile din partidul conservator ne dovedesc, cât de mult îi preocupă pe bărbații politici din România, soarta țării lor, care a ajuns, de astădată, la răspântie.

La mormântul lui Silvestru Moldovan.

— Vorbirea redactorului nostru Dr. I. Broșu. —

Intristată adunare!

Silit de împrejurări, am fost nevoit cu prilejul acesta, să îndeplinesc trista funcțiune de-a deplânge în numele colegilor mei de redacție, trecerea la cele vecinice, a jurnalistului neobosit și-a omului de inimă, care a fost *Silvestru Moldovan*. De câteori mi s'a dat ocazia să fiu de față la prohoduri, la această ultimă cinste, pe care o îndeplinește biserica pentru credincioșii ei, în ciasul

din urmă al despărțirii; de câteori am stat înaintea sicriului mut, în care se ascunde taina tainelor, pe care n'o poate pătrunde cugetarea omenească, mi-au venit în minte, cu o putere fără opreliști, cuvintele înțeleptului Solomon, care a strigat către sfârșitul vieții sale din adâncul inimii, ca unul, care a cunoscut toată vrăja și toate plăcerile vieții: *»desertăctunea desertăctunilor, toate sunt desertăctune«*.

Ori și cât ni s'ar părea de obicuite cuvintele acestea ale înțeleptului rege, prin deasa lor întrebuițare, totuș astăzi, în războiul acesta grozav, care sfășie omenirea în mii de bucăți, mai mult decât totdeauna, parecă iese la iveală adâncul lor adevăr. E cuvântul acela, care se potrivește pentru toți oamenii, pentru cei învățați și cei simpli, pentru toate vârstele, fără de nici o deosebire! Când citim sau auzim din listele de pierderi, despre nenumăratele persoane, cari au murit pe câmpiile de luptă, începând de la prinți și până la cel din urmă ostaș de rând din gloate; când ne dăm bine seama de toate acestea, trebuie să accentuăm cu tărie, că sănătatea este numai un nume frumos, viața un vis, vitejia o umbră, bogăția o floare care se scutură, și că tot aceea ce poate avea preț înaintea lui Dumnezeu, este numai o viață cinstită, o împlinire a datorinței până în ultima clipă, și-o ascultare deplină de poruncile aceluia, care stăpânește întreg universul.

Gândurile acestea dureroase ale desertăctunii și scurțimii vieții îmi năvălesc și-acum în minte când am înaintea ochilor mei, trupul neînsuflețit al acestui vecinic pribeag, vecinic entuziast, și neînfrânt purtător al condeiului, pe care ne-a plăcut a-l numi cu drag în viață „redactorul” *Silvestru Moldovan*. — Căci a fi gazetar la noi, la Români, Domnilor, înseamnă totodată a fi un idealist incorigibil; înseamnă a te lăsa răpit și dus de un instinct propriu, care te silește să prinzi condeiul în mână spre a munci nu pentru viitorul tău, ca să-ți aduci mai aproape, și să-l faci mai sigur, — ci pentru durerile fieștecărei zile, în parte... Numai cine a vizitat odată redacțiile modeste ale jurnalelor noastre, își poate da bine seamă, despre aceasta. Numai cel ce a condus singur un ziar, ce se tipărește în fieștecare zi, la un cias anumit, poate pricepe, că a fi „jurnalist”, est egal cu a te istov și a-ți da tot ce ai mai bun în sufletul tău, pentru alții, cu a te cufunda în *massa* a celor anonimi, cari lucrează fără a fi cunoscuți de nimeni, fără a fi răsplă-

țiți după merit de nimeni, fără a fi lăudați și încurajați de nimeni! In cercul întunecat al acestor neobosiți „anonimi“ ai condeului, rolul lui Silvestru Moldovan n'a fost lipsit de importanță. Și aceasta trebuie s'o accentuez cu toată tăria.

Dați-mi voce ca în cele ce urmează, să-i schițez pe scurt biografia, și, să arat ce-a lucrat omul acesta, care s'a strecurat totuș așa de neobservat din mijlocul nostru, așa de taciturn, întocmai ca umbra care aleargă tristă peste lanurile secerate, toamna...

Silvestru Moldovan, publicist, membru activ al „Societății geogr. române din București“, s'a născut în anul 1861 în Agârbiciu, lângă Turda în Transilvania. A terminat liceul la Brașov, iar studiile universitare în Cluj și Viena. Ca student universitar în Cluj întreținea o legătură vie cu ziarul „Tribuna“ din Sibiu, fiind pedepsit chiar pe cale disciplinară din partea rectorului dela acea universitate, pentru o telegramă, pe care a trimis-o la redacția jurnalului. Terminând studiile universitare a fost ales de profesor la Brașov dela 1885—1887. După aceea trecând la Sibiu a editat și-a redactat revista literară „Rândunica“ în anii 1894—1895.

Iată ce spune însuș răposatul despre activitatea sa jurnalistică, într'o petiție adresată „Fundațiunii pentru ajutorarea ziaristilor români din Ungaria“: „Din anul 1892 adevărat de 22 de ani, zice el, am fost necontenit în serviciul presei noastre, ca redactor sau conducător, dar, cariera de ziarist mi-am început-o deja de la 1884, adevărat înainte cu 30 de ani, în ambele ziare cotidiene, ce apăreau pe atunci, adevărat în „Gazeta Transilvaniei“ și „Tribuna“ din Sibiu“. Dela 1892—96 am fost redactor la „Telegraful Român“, de la 1896—900, am redactat „Foaia Poporului“ și am colaborat la „Tribuna“, de la 1900—904 am condus „Tribuna“ din Sibiu. Dela 1904—910 am fost din nou redactor la „Foaia Poporului“ din Sibiu, iar dela 1910—914 am condus ca redactor „Gazeta Transilvaniei“ din Brașov etc. etc.

Afară de acestea S. Moldovan a tipărit mai multe lucrări prețioase, din cari țin să amintesc următoarele: „Teara noastră“, apoi „Zarandul și Munții apuseni“, lucrări premiate de „Academia română“. A mai tipărit mai multe studii în revista „Transilvania“, „Buletinul Societății geografice române din București“, „Tribuna“, „Gazeta Transilv.“ și altele. În fine a scos de sub tipar în colaborare cu alți profesori mai multe manuale de școli și bucăți literare, din literatura populară.

Ultimii ani ai activității sale rodnice, i-a petrecut în redacția „Gazetei“ din Brașov, unde, în urma oboșelii, a vieții pururea agitate, a impresiilor puternice, pe cari i-le-a pricinuit războiul, a fost atins de o boală crudă de nervi, care ne-a răpit nu de mult fără milă și pe alți jurnaliști prețioși din mijlocul nostru... Silvestru Moldovan moare în vârstă de 54 ani, fără ca să fi putut da tot aceea ce neamul nostru mai aștepta încă dela dânsul, moare departe de aceia, cari i-au fost

dragi, și pe cari i-ă iubit cu tot entuziasmul său de visionar...

Falnică Adunare!

Am lăsat să treacă prin fața noastră într'o fulgerare scurtă vieța bogată în roade, a profesorului și gazetarului S. Moldovan! Iată așa s'au stins în spital și alții, din tagma lui: zbuciumați, triști, chinuți vecinic de loviturile grele ale sortii... Și după fieștecare o rămas pare că un gol, ce s'a umplut poate mai târziu, la întâmplare, de alții. Și'n urma lui, a gazetarului nostru, a bietului „Silvestru“ a rămas o dără de lumină, care, poate se va stinge într'o zi, acoperită de cenușa neiertătoare a timpului. Noi, ceștia, cari stăruim și mai departe cu condeiele împetrite între degete, simțim însă un gol de neumplut în suflet! E golul acela, care îți rămâne atunci, când pierzi un prieten scump, dipună cu care trece la cele vecinice un șir lung de dureri și bucurii, pe cari le-ai trăit împreună; un impieru întreg de visuri și desiluzii mari, pe cari le-ai încercat alături; o lume completă de lipsuri și descurajări crude, pe cari le-ai biruit la un loc, între aceiași pereți ai redacției unde a muncit și el. Și-o lacrimă îți se furisează fără de voie sub gene, o lacrimă a suferinții, pe care trebuie s'o învingi de-acum înainte singur; o lacrimă a desnădejzii, pe care trebuie s'o zvinzi de-acum înainte cu propria ta mână... Redacțiile ziarelor noastre nu vor mai vedea de-acum înainte un pribeag, care a ținut cu atâta bogăție de curaj condeii în mână, și care a știut să deie hârtiei și literelor moarte, vibrații de-o intență viețată, ale cărei valuri se răspândeau până'n cele mai îndepărtate sate, din văile munților noștri ardelenesti... Cunoscut de puțini, el trece acum înainte ca o umbră. Și noi, fieștecare, îl vom urma pe rând, pe aceiași cale, cine știe mai târziu sau mai de vreme... „Deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune“...

Condeiele noastre, vor sta pe loc, acum, pentru un moment, ca înfiorate, de vestea zguduitoare a nenorocirii prietenului, care nu mai este! Și apoi, vor începe munca lor din nou!... Tu vei dormi însă mereu, scump coleg, marele somn fără de visuri, care-ți cade atât de bine; care, l-a dorit așa de mult trupul tău trudit de suferințe. Și dacă corpul tău, ne-a părăsit, dacă partea materială a vieții care ne leagă prin acelaș lanț pe unii de alții, nu mai este, totuș mai avem ceva: e pilda ta, e o particică din duhul tău, pe care ne-ai lăsat-o pe care o avem încă cu noi împreună. Și tocmai de aceea amintirea ta o să ne fie de-acum înainte, îndoit de scumpă. Înaintea duhului tău, care se ivește serios acum în fața noastră ne descoperim căpetele și ne închinăm! Iar, ție, sufletului tău și trupului zdrobit de suferință, îi zicem noi colegii tăi din redacții și în special în numele „Foi Poporului“ pe care ai slujit-o 10 ani, du-te, du-te acolo, unde nu este durere, nici înfrustare, nici suspinare, ci viață fără de sfârșit și mărire vecinică.

Telegramele războiului.

După recucerirea cetății Pșemislul.

Rușii au evacuat Przemyslul.

Budapesta. — Dela cartierul presei se a-nunță despre ocuparea Przemyslului următoarele:

După cucerirea forturilor de nord ale cetății, am deschis un foc violent de artilerie împotriva celorlalte fronturi. Rușii au evacuat cetatea pe la miezul nopții.

Trupele bavareze au găsit Przemyslul gol. Spre dimineață am luat în stăpânire întreg sistemul de forturi și orașul.

La cartierul nostru principal, dimineața s'a sărbătorit ocuparea Przemyslului. Întreg orașul e împodobit cu steaguri. Arhiducele Frideric i-a felicitat pe reprezentanții statului major german strângându-le cu căldură mâna.

Cheia Lembergului e în mână noastră.

Budapesta. — Dela cartierul presei s'a a-nunță: Prin recucerirea Przemyslului situația armatei rusești, ce se clatină în urma loviturilor zdrobitoare primite, s'a înrăutățit în mod simțitor. Frontul aliaților se întinde acum dela vărsarea râului San în Vistula până la Lubacovka, iar de aci îndoindu-se spre apus în formă de arc se întinde pe culmile ce se găsesse spre ost dela Bobrarka, spre ost dela Przemysl în direcția Sambor și Mikolaiev.

Aripa stângă dela nord a liniei noastre pătrunde peste San ca un ic în linia inamică, amenințând în coaste forțele rusești, ce au avansat până la Seniava, cu armatele noastre de asediare devenite libere prin recăștigarea Przemyslului. Rușii au în această parte o situație și mai rea.

Probabil că Rușii își vor retrage forțele înaintate în direcția cursului superior a Sanului, pentru ca să nu ajungă într'o situație de tot critică.

Căzând cetatea, Rușii nu-și mai pot menține pozițiunile nici la San. Trupele noastre liberate apasă greu asupra pozițiilor rusești dela Nistru. Armata noastră ce asedia Przemyslul se găsește acum la 60 kilometri dela Lemberg.

Cu căderea Przemyslului a ajuns în mâinile noastre material de artilerie și de aprovizionare în cantitate și de-o valeare de neprețuit. Signr, că căderea cetății va avea o importantă influință politică asupra dușmanilor noștri și a statelor neutrale.

Rușii au declarat ocuparea Przemyslului de cel mai important eveniment al războiului, care are o influință hotărâtoare.

Din punct de vedere strategic de fapt e de o importanță mare pentru operațiunile noastre din Galiția, că au pierdut linia Sanului. Aceasta a fost cheia drumului Grodeck—Lemberg și urmările înabucurătoare se vor arăta în zilele cele mai apropiate.

Budapesta, 3 Iunie. Trupele nemțești au luat Mercuri noaptea ultimele poziții rusești de pe frontul din nordul cetății Przemysl, iar Joi dimineața la 3 ore și 30 min. au pătruns în oraș din direcție nordică. Dinspre vest și sud a pătruns în cetate corpul nostru X de armată. Primele coloane ale acestui corp au ajuns în piața principală după orele 6 dim. Încă nu putem aprecia importanța acestui succes.

Ofensiva trupelor aliate spre nord dela Stryj progesează cu succes. Rezultatul de până acum al bătăliei de lângă Stryj e următorul; 60 de ofițeri și 12,175 de soldați făcuți prizonieri, precum și 14 tunuri și 35 mitralieze prinse.

La granițele italiene.

Italienii au continuat bombardarea pe mai multe puncte a întăriturilor noastre dela granițele tiroleze și carintiene; n'au obținut însă izbândă. Detașamentele dușmane fugeau, îndată ce ajungeau sub focul nostru. Astfel a pățit' o un regiment de italian pe platoul Volgaria, mai multe companii la Musurina și-un detașament de cavalerie și bersalieri, care a fost atacat fără de veste de o patrulă de-a noastră la Gradiska.

Höfer.

Budapesta, 4 Iunie. În decursul zilei am curățit Przemysl ul de dușman; acesta s'a retras în direcție ostică în timp ce ariergardele sale au încercat să se împotrivescă pe înălțimea situată spre sudvest dela Medyka. Azolo atacă acum alții. Într'aceea i-a succes armatei lui Böhm-Ermolli, ca să spargă linia de apărare rusească dinspre sud și să înainteze spre Moscika, de care sunt la o depărtare numai de câți-va chilometri. Aici au ajuns în mâinile noastre numeroși prizonieri. Atacurile lui Linsingen au obținut noi izbânzi. Incepând de azi dimineață, Rușii sunt în plină retragere dinaintea armatelor lui. Ca o reacțiune a celor întâmplute pe valea râului San și a Nistrului superior s'au iscat noi lupte pe linia Prut. Unde a atacat dușmanul, l'am respins cauzându-i mari pierderi. Am făcut și vre-o 1900 de prizonieri.

Dealtmintrelea pe cursul inferior al râului San și în Polonia rusească situația e neschimbată.

La granițele italiene.

În ținuturile de graniță din Tirol n'a fost nici un eveniment mai important. Spre ost dela voama Kreuzburg trupele noastre au ocupat două piscuri întărite bine de dușman în trecere. La granițele carintiene se dau pe unele locuri și pe mai departe lupte de artilerie. Pe litoral luptăm pentru Karfreit.

Höfer.

Situația în nordul monarhiei.

Budapesta, 5 Iunie. Trupele aliate au ajuns eri dela Przemysl până aproape de Mosciska, unde au luat cu asalt localitatea Stara-zava. În Polonia rusească situația e neschimbată. Trupele aliate, cari continuă urmărirea dușmanului din ținutul Stryj-ului, în direcție ostică, au ocupat la Zuravno capul de pod de pe Nistru și l-au bătut din nou pe dușman. Spre nord dela Kalus, pe valea Nistrului luptăm mai departe.

La granițele italiene.

La hotarile Tirolului și ale Carintiei dușmanul se restrânge la bombardări fără izbândă și încunjură liniile pozițiilor noastre. În ținutul Lavarone Folgaria artileria noastră grea a început bombardarea întăriturilor de graniță. Pe țarmure luptele de artilerie încep a deveni inverșunate. În luptele pe înălțimea Krn. Italienii au suferit pierderi însemnate. Pe coasta sudică a acestui deal zac 300 de cadavre dușmane. Am respins și încercările dușmanului de a trece la Sagrado râul Isonzo.

Höfer.

Budapesta, 6 Iunie. În nordul monarhiei: Lupta de proporții mari din Galiția continuă încă. Mijlocul trupelor în ofensivă a câștigat în direcția localității Mosciska și a prins cu această ocaziune 4000 de Ruși. Aripa ostică a acestui centru, armata generalului Linsingen, de care se țin și corpurile de armată ale lui Surmay și Hoffman au ocupat capul de pod dela Zuravno și i-a bătut simțitor pe Ruși spre nord dela Kalus. Pe valea Prutului luptele continuă cu violență. Cu ocazia reocupării cetății Przemysl am făcut prizonieri 7000 de soldați ruși și am capturat 30 de tunuri grele. Cu revizuirea celuilalt material de războiu n'am isprăvit încă.

La granițele italiene se dau încă tot lupte începătoare, în cari îi respingem pretutîn-

deni pe dușmani cauzându-le pierderi foarte grele. Artileria noastră a început bombardarea cu izbândă a întăriturilor italiene de graniță.

Budapesta, 7 Iunie. După înfrângerea grea pe care au suferit' o la Przemysl Rușii au făcut în zilele din urmă mari eforturi în contra pozițiilor noastre de pe linia Prut și și au aruncat în foc mari forțe între Colomea și Delatyn ca dară-și pot eluipa trecerea peste râu. În timp ce aceste erumperi dușmane s'au sfărâmat de vitejia armatei lui Pflanzer-Baltin suferind Rușii pierderi uriașe, dinspre apus se apropiau trupele aliate comandate de generalul Linsingen. Aceste trupe au ocupat eri localitatea Kalus, apoi ținutul din nordul acesteia, precum și înălțimile situate spre nord dela Zuravno. Pe malul stâng al Nistrului între Nadvorna. Bistrița și Lomnița trupele noastre s'au atașat la ofensiva generală. Spre ost dela Przemysl și Jaroslau lupta continuă. Spre nord dela Mosciska dușmanul a fost nevoit să evacueze localitatea Cerniava. Atacurile izolate și slabe ale Rușilor s'au izbit de focul nostru. Incepând din 1 Iunie am făcut la Przemysl 33,805 de prizonieri.

Budapesta, 8 Iunie. În ținutul Prutului și al Nistrului, trupele aliate au împins pe dușman peste Lanczyn, Nadvorna și Kalusz, strângându-l către Stanislau și Halicz și trecând pe partea stângă a Nistrului. Spre răsărit și nord de Zuravno am prins iarăși 6 00 Ruși. Astfel situația în Nord nu-i schimbată.

La granițele italiene.

La granița italiană, dușmanul se pare că pregătește un atac general asupra pozițiilor noastre de-alungul râului Isonzo. Înaintările sale la Gradiska și Sagrado au fost respinse în un chip sângeros. În Carintia și Tirol, la graniță foc de artilerie. O ceată de alpini (vânători), cari au ocupat Montepiano, a fost împrăștiată de trupele noastre. Ținutul dela Ala e călcat de garibaldiini, ce jefuisc.

Höfer.

La hotarile tiroleze artileria noastră operează cu succes vădit. La granițele carintiene spre ost dela pasul Flöcken am recucerit eri înălțimile ocupate de dușman în trecere. În regiunea Freikofelt luptele continuă. Italienii au fost nevoiți să iasă din această localitate. În regiunea Krn. Dușmanul s'a apropiat pe unele locuri mai mult de Isonzo.

Pe câmpul de operații din Balcani domnește liniște afară de unele ciocniri de pe granițe.

Höfer.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin, 4 Iunie. — Buletinul oficial al marelui cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: Cam 3 chilometri spre ost dela Ypern, care a fost bine întărit de către Englezi, s'a iscat o luptă pentru localitatea Hooze; această luptă se desfășură bine pentru noi. Eri am fost siliți să dărâmam turnul bisericii Martin din Ypern, deoarece am descoperit pe dânsul un observatoriu dușman de artilerie.

În ținutul situat spre nord dela Arras, pe pe linia Souchez-Neuvile, precum și spre sud dela acesta a fost iarăși vie lupta. Francezii au

început în mai multe rânduri — după amiazi și noaptea — atacuri inverșunate, cari s'a prefăcut prin unele locuri în lupte îndârjite, date pept la pept. Francezii au suferit pretutindeni pierderi foarte grele fără ca să fi câștigat ceva. Pentru proprietatea fabricii de zahăr de lângă Souchez decurge încă lupta. Eri au căzut din nou mai mulți cetățeni francezi jertă focului, pe care artileria franceză l-a început în contra satelor din dărăptul focului nostru. Așa d. e. la Angrens, unde au fost omorâți ori răniți 5 bărbați, 15 femei și 10 copii, apoi la Marizourt 2 femei.

La Bois-de-Prêtre nu s'au terminat încă luptele. În Vosgi aviatorii noștri au aruncat bombe asupra stațiunii de etapă dela Remiremont, apoi asupra centrului de căi ferate de aici, precum și asupra taberei dușmane de lângă Hochneck. Azi dimineață s'au iscat lupte locale mai mici în regiunea văii Eecht, lângă Metzeral.

Pe câmpul de operații dela ost situația e neschimbată.

Pe teatrul sudostic: Azi dimineață a ocupat cetatea Przemysl, după ce în oarele de noapte am luat cu asalt forturile, cari mai resistau încă pe frontul nordic. Încă nu putem face o reprieve asupra prăzilor de războiu capturate aici. Contra-atacurile rusești îndreptate spre ost dela Jaroslau în contra trupelor noastre în ofensivă, precum și a pozițiilor noastre au fost zădărnice pe deplin.

Armata generalului Linsingen înaintează în direcția Zydaczowului spre nordost dela Stryj și luptă pentru posesiunea sectorului dintre Nistru și Mikolajov. Prăzile noastre făcute în lupta de lângă Stryi s'au ridicat la 60 de ofițeri, 12,175 de soldați, 14 tunuri și 35 de mitralieze.

Berlin, 6 Iunie. — Pe câmpul de operații dela vest: Am respins atacurile pe cari dușmanul lea îndreptat în contra coastei sudice a înălțimei Loretto, dușmanul a suferit pierderi foarte mari; aici mai ține lupta numai pentru câteva tranșee împinse prea înainte. Ruinele fabricii de zahăr din Sonchez sunt încă în mâinile Francezilor.

Din satul Neuville am pierdut două crânguri. În încercările dușmanului de a ne arunca în aer câteva poziții din Champagne au rămas fără succes. Am aruncat bombe asupra cetății Caiias, precum și asupra hangarului de aeroplane dela St. Clement.

Pe câmpul de operații dela ost: Ofensiva noastră dela Savydiniki, la care s'au alăturat și trupele noastre din sud și ost, câștigă teren. Numărul prizonierilor s'a ridicat la 3650. La Ugiany — spre sud dela oraș — am respins un atac al unei divizii rusești. Spre sud dela Njemen trupele nemțești le-au aruncat pe cele dușmane până la linia Sapiczyski-Vainki.

Pe teatrul sudostic: Spre ost dela Przemysl trupele aliate l'au aruncat pe dușman în ținutul Mosciskei. Armata generalului Linsingen bombardează capul de pod dela Zuravno voind să-și eluipa trecerea Nistrului pe aici. Mai departe, spre sud ține încă urmărirea dușmanului. Până acum am făcut 10,000 de prizonieri și am capturat 6 tunuri și 14 mitralieze.

Ținuta Bulgariei.

Un comunicat oficial. Bulgaria nemulțămîntă cu ceea-ce i-s'a oferit.

Din Sofia se anunță:

Oficiul „Narodni Prava“ publică următorul comunicat:

În urma zvonurilor de tot felul că politica de neutralitate aplicată până acum, va fi schimbată și că va urma mobilizarea, zvonuri răspândite de persoane cari nu știu ce interese servesc

și cari au de scop să neliniștească populația numai pentru a zdruncina încrederea ei în politica aplicată până acum, de strictă și leală neutralitate, guvernul bulgar declară că nu există motive pentru a schimba politica de neutralitate și liniște.

Declară de asemenea poporul din Bulgaria, că trebuie să-și vadă în liniște și pace de treburile sale și să nu dea nici o atenție feluritelor zvonuri răspândite de persoane cari lucrează împotriva intereselor patriei și cari trebuie să fie disprețuite pentru planurile lor primejdioase.

Cu privire la această notă oficială ziarul „Journal des Balkans” ține să facă următoarele constatări:

Unele cercuri politice și unele personaje vor să vadă în comunicatul guvernului, un răspuns indirect la propunerile puterilor Triplei-Înțelegeri.

Personajii cari trec de bine informate asigură, însă, că aceste propuneri sunt nesigure și că Bulgaria nu poate să ia un angajament, dacă nu e în măsură să spună poporului că regularea chestiei macedonene este un fapt îndeplinit.

Bulgaria nu poate să satisfacă cererile împătritei înțelegeri, care vrea să dea compensații condiționate și anume: Macedonia, dacă Serbia se mărește, și Noua Dobrogie, fără Silistra, dacă România primește Transilvania.

Poporul bulgar trebuie să amintească cancelarilor împătritei înțelegeri, că protestarea Bulgariei e mai dinainte de evenimentele de față și că interesele bulgarilor ar fi trebuit, în interesul păcii să fie mulțumite înainte de războiul european.

Prin urmare, nu încap să se aștepte mărirea Serbiei, a Greciei și a României, pantru a satisfacă cererile bulgare privitoare la Macedonia, — ceea ce e de neapărată trebuință pentru a ridica moralul acelor, cari își vor vărsa sângele încă odată în Tracia, în folosul acelor cari până acum au clevetit, despoiat și umilit națiunea bulgară, pe regele și guvernul său.

Din România.

Cearta dintre conservatori.

Zilele de Luni și Marți, săptămâna trecută, au fost pentru partidul conservator, pline de frământări, cari puteau foarte ușor să producă desbinare în sânul acestui partid din țară. Luni a ținut o ședință comitetului, iar Marți s'a adunat congresul partidului. Iată raportul despre cele petrecute:

Desbaterea în ședința comitetului executiv a început asupra noilor delegați.

D. Marghiloman și partizanii d-sale trăgeau la îndoială dreptul unora dintre noii delegați; d. Filipescu și partizanii d-sale o făceau aceasta cu alții dintre noii delegați.

Desbaterea aceasta a fost întreruptă prin cuvântările d-lor generali Argetoianu și Ioan Miclescu, cari au cerut d-lui Marghiloman să se retragă dela șefia partidului conservator.

D. Titu Maiorescu luând cuvântul s'a împotrivit acelei cereri.

D-sa a spus că d. Filipescu a început și condus agitația din partid, iar nu d. Marghiloman și a spus că amicii săi nu-l lasă să facă o altă politică, de cât aceea a înțelepciunii și prevederii. Dar, — spune d. Maiorescu, — chiar dacă d. Marghiloman s'ar retrage dela șefie, nu ar putea fi liniște în partid, pentru că nu e o altă persoană, care să intrunească numărul de voturi cerute de statute.

D. Ioan Lahovari a declarat că a susținut pe d. Marghiloman, pentru că găsea că d. Filipescu e prea nerăbdător și că nu era momentul ca d-sa să intre în război.

A amintit că a sfătuit pe d. Marghiloman să cedeze șefia d-lui Maiorescu.

D. Marghiloman a primit în principiu și odată ce d. Maiorescu a refuzat șefia, eu, spunea d. Lahovari, am primit când mi s'a propus șefia, sperând să fac împăcarea. Dacă însă împăcarea nu se va putea face și din contră se va rupe, atunci eu, vreau mai bine să fiu cu cei cu cari am fost una și de care nu mă despărțea decât chestia momentului intrării în acțiune.

D. M. Vlădescu s'a declarat de bun înțeles cu d. Lahovari.

D. C. C. Arion a spus, că dacă se face apel la d. Marghiloman să se retragă, atunci și d-sa face apel la d. Filipescu să înceteze cu desbinarea partidului și cum în comitetul executiv nu e înțelegere, să meargă cu toții la congres, care să decidă pe cine aprobă și pe cine nu aprobă.

Verbierea D-lui Al. Marghiloman.

D. Al. Marghiloman: Am fost ales șef cu unanimitate și am căutat să conduc partidul de acord cu toți. M'am găsit însă în conflict cu d. Filipescu încă din Septembrie, pentru că d-sa era pentru războiul imediat. D. Lahovari m'a aprobat și m'a susținut și a găsit că am dreptate până azi, iar evenimentele mie mi-au dat dreptate. Nu văd ce s'a schimbat azi, ca d. Lahovari să-și schimbe și d-sa ținuta.

La 20 Aprilie comitetul executiv mi-a dat majoritatea cu cinci voturi.

Mi s'a cerut încă dela 10 Mai să convoc congresul partidului conservator. L'am convocat, Acum se contestă dreptul congresului. Nu eu sunt de vină dacă tot ce fac chiar pe placul adversarilor mei se socotește ca rău.

S'a cerut convocarea comitetului consultativ. L'am convocat și am constatat că sunt de acord cu d. Lahovari, că guvernul trebuie să hotărască asupra garanțiilor ce ni se dau. Deci și d. Lahovari recunoaște, că dacă ar fi șef, n'ar face presiuni asupra guvernului, pentru a face pe placul Rusiei. Vedeti dar că nu ne desparte nimic în ce privește politica externă și că la mijloc e numai o mizerabilă chestie de persoană și de politică internă. Ca atare nu pot să recunosc în comitetul executiv votul unor membri introduși în mod ilegal și pentru anumit scop și cer să mergem la congresul partidului care a fost convocat. Dacă congresul, care reprezintă majoritatea organizațiilor din țară va da dreptate d-lui Lahovari, voi vota tot pentru d-sa.

În vreme ce această discuție se făcea d. M. Cantacuzino cere cuvântul și face următoarea propunere.

Ce-a propus Dl. Cantacuzino?

Comitetul executiv al partidului conservator, după discuțiunile urmate, crede că în faza în care a ajuns criza europeană, o unitate absolută de vederi se impune între direcția partidului și partid, și constatând că nu există această unitate de vederi, nu mai are încredere în direcțiunea d-lui Marghiloman și declară că șefia partidului conservator a devenit vacantă.

D. Cantacuzino ține să adauge, că în ce privește războiul, nimeni nu se gândește să-l facă până ce nu se vor cunoaște rezultatele negocierilor și până când Statul Major al armatei, examinând situația pe anume fronturi de luptă, se va pronunța asupra oportunității acțiunii României.

Se începe discuțiunea asupra votării acestei propuneri a d-lui M. Cantacuzino.

D. Marghiloman declară că admite votarea cu două condițiuni: sau să voteze numai comitetul în vechia lui alcătuire sau să se valideze mai întâi: alegerile noilor delegați și pe urmă să se procedă la votarea moțiunii.

Se produce un tumult, strigându-se: la vot!

D. Marghiloman luând cuvântul, declară că nu poate admite votarea în aceste condițiuni și că, în urmare, ridică ședința.

După aceasta, d. Marghiloman cu prietenii d-sale au părăsit imediat ședința.

În timpul acesta, la clubul conservator d. Filipescu cu prietenii d-sale declară de bune alegerile noilor delegați în comitet, deieagă pe d. Ioan Lahovari cu conducerea provizorie a partidului și însărcinează pe d. Olănescu ca să prezideze ședința congresului conservator.

Iată și moțiunea votată în acest scop de către amicii d-lui Filipescu:

„Comitetul executiv al partidului conservator constatând că șefia partidului e vacantă, roagă pe d. Ioan Lahovari să ia direcția partidului până la alegerea unui nou șef, — rugând în acelaș timp pe d. Olănescu să prezideze congresul conservator de mâine, 19 Mai.”

Ce sa întâmplat după plecarea lui Marghiloman?

Amicii d-lui Marghiloman intrunindu-se, după plecarea dela club, la d-sa acasă au încheiat și semnat următorul Proces-Verbal:

„Discuțiunea începând (în comitetul executiv) asupra alegerilor cari au fost făcute în timpul dela 20 Aprilie și până azi și cari sunt de natură să schimbe compoziția comitetului executiv;

asupra alegerii d-lui Titus Canană în locul d-lui C. Pariano la Constanța, după trei ore de discuțiune, în cursul căreia, din declarațiunile făcute de d. M. Cantacuzino, stabilindu-se că nu este nici o diferență de politică externă, ci numai o schimbare de șef, care însemnează deci o chestie personală, streină de directivele politice externe;

prezentându-se pe neașteptate o moțiune de de neîncredere în șeful partidului, — șeful partidului a oferit ca votarea moțiunii să se facă ori în compunerea comitetului executiv așa cum era alcătuit la 20 Aprilie trecut, ori să se examineze toate alegerile.

Fără de violențele cu care voia să se impună votarea numai a trei delegați noi adăogați anume: d-ni Mani, dr. N. Tomescu și G. Lucasievici,

subsemnații am îndemnat pe șeful partidului să ridice ședința și să ducă cercetarea întregii situațiuni înaintea congresului care se întrunește mâine 19 Maiu.

Al. Marghiloman, Titu Maiorescu, T. Rosetti C. C. Arion, D. Nenițescu, M. Săulescu, Iacob Negruzzi, G. Stirbei, N. Ghica-Comănești, Grigore G. Cantacuzino, M. Rachtivan, dr. Peride, A. Pesacov, S. Mehedinți, Virgil Arion, Paul Greceanul, Ioan Mitilineu, Barbu Catargi, D. Dobrescu, G. L. Aslan, C. Tisescu, Titus Canană, C. Malssner, I. Gheorghide, N. Maimarolu, G. Stroiici, Emil Giuvara, gen. Ghișescu, Paul Theodoru, Leon Bogdan, Anibal Teleman, D. Tacu, St. Borș, O. Ștefănescu-Zănoagă, Nicolae Kruppenski, I. Goilav.

Dela ședința comitetului executiv au sosit d-nii Sturdza-Scheianu, Al. Cantacuzino-Pășcanu Sava Șomănescu, colonel Obedenaru și C. Plesniță.

Congresul partidului conservator.

La congresul conservator au luat parte actualii și foștii membri ai corpurilor legiuitoare, foștii secretari generali ai ministerilor, foștii inspectori generali, foștii prefecti, actualii și foști primari ai comunelor urbane, actualii și foști președinți ai consiliilor județene, membrii în partidul conservator.

Încăerarea...

Agenții electorali conservatori, cari se postaseră la poarta sălei Liedertafel s'au luat la

incăerare; mai mulți agenți s'au ales cu capetele sparte. S'a tras mai multe gloanțe de revolver; un glonte a trecut pe la urechea comisarului Mavrihi. În urmă, intervenind poliția strada a redevenit liniștită.

Până pe la orele 12, ședința n'a putut fi începută din cauza tumultului ce domnea în sala de ședință, partizanii d-lui Filipescu voind ca președinția congresului să o aibă d. C. Olănescu, așa cum se hotărâse de aceeași partizani în ședința de ieri a comitetului executiv al partidului, iar partizanii d-lui Marghiloman, cerând ca președinția congresului să o aibe șeful partidului conservator.

Ce sta scris într-o moțiune.

În timpul tumultului a umblat din mână în mână următoarea moțiune printre membrii congresului:

„În vedere că turburările cari se aduc în partidul conservator pe chestiuni personale sunt de natură a zdruncina și micșora puterea partidului conservator, într'un moment când stă în cumpănă viitorul țării și al neamului românesc.

„În vederea serviciilor aduse țării de d. Al. Marghiloman, care prin politica înțeleaptă a cautat să împiedice orice acțiune externă grăbită, de natură a atrage asupra noastră cele mai mari primejdii.

În vedere că înfăptuirea idealului național, care este cea mai mare și mai fundamentală aspirațiune a partidului conservator, trebuie să se facă numai cu garanțiile diplomatice necesare și într'un moment când sângele soldaților noștri nu ar curge în zadar;

Că aceasta a fost ținuta șefului partidului și a fruntașilor cari îl înconjoară și că patriotismul o impune și în prezent;

Subsemnații membri ai congresului partidului conservator, exprimă deplina lor încredere în d. Al. Marghiloman, șeful partidului.

Urmează numele celor cari au semnat această „Moțiune“.

Această moțiune a fost acoperită de semnăturile a 206 membri ai Congresului din numărul total de 315, adică două treimi dintre congresiști au dat încrederea lor șefului partidului.

După semnarea Moțiunii d-nul Al. Marghiloman a comunicat d-lui Maiorescu că, dacă se face liniște ca să se proclame rezultatul semnăturilor de pe Moțiunea de încredere, d-sa va primi chiar de a doua zi colaborarea cu d. I. Lahovari.

În urma acestei comunicări, d. Maiorescu a luat imediat inițiativa unei consfătuiri prealabile între d-nii Filipescu, Lahovari, Maiorescu și Marghiloman ca să discute asupra modalităților.

Deschiderea congresului:

În sfătuire d-nul Marghiloman cere ca d-sa să deschidă congresul și, cum discuția urma să se facă în jurul politicii d-sale, se obligă să reacă d-lui Maiorescu președinția Congresului.

D-nii Lahovari și Filipescu au cerut atunci ca să se obțină pentru aceasta și învoirea domnului Olănescu.

În consecință d-nii Lahovari și Filipescu au trecut la o consfătuire cu prietenii d-lor din comitetul consultativ. După această consfătuire, se comunică d-lor Marghiloman și Maiorescu că se primește formula propusă.

Reintrând în sala Congresului d. Alex. Marghiloman ia cuvântul spunând:

— În urma propunerii care mi s'a făcut pentru o convocare a Congresului conservator, am primit ideea ca fericită, ea putându-ne da o posibilitate de a liniști criza conservatoare. Am convocat comitetul consultativ în ziua de 13 Maiu conform articolului 15 din statute și, potrivit hotărârii lui, am convocat și congresul de azi.

D-nii secretari constată, continuă d. Marghiloman, că sunt prezenți legal înscriși 315 membri. Declar deci deschis primul congres al partidului conservator ca funcționând în virtutea statutelor; — iar cum desbaterile se învârtesc în jurul politicii mele și fiind prin urmare direct interesat, rog pe d. Titu Maiorescu să ia președinția Congresului.

D. C. Olănescu spune că se alătură totuși la părerea ca d. Maiorescu să conluce desbaterile.

Dl Maiorescu e proclamat președinte.

D. Maiorescu. S'a arătat recunoscător că el va prezida la desbaterile din cari speră ca va eși liniște și pace în partidul conservator.

La biou e depusă o Moțiune semnată de marea majoritate a membrilor prezenți, exprimând deplină încredere în șeful partidului. Luând act de această aflare la politica șefului, d. Maiorescu face apel la sentimentele tradiționale ale partidului conservator, care numai prin unire și-a putut împlini rolul lui istoric.

Are mulțumirea să anunțe că, într-o conferință avută între d-nii Lahovari și Marghiloman, cu primirea d-sale și a d-lui Filipescu, se vor putea propune mijloacele cari să împace părțile desbinat din partid.

D. Marghiloman: D-lor, înainte de toate exprim adâncă mea recunoștință celor 206 membri din cei prezenți. Da, da 206, pentru votul unei moțiuni, care, aprobând politica pe care am urmat-o n'au spălat și de învinuirea ce mi-a fost adusă.

Exprim în același timp și recunoștința mea celor cari, neasociindu-se la votul și la semnarea acestei moțiuni, au permis ca acest congres să se poată ține regulat. Și cum din frământările mai superioare pe cari le-am constatat, la fie-care din noi, am tras înțelesul — cum zicea foarte bine d. Maiorescu — că o preocupățiune mai înaltă ne cărmuște pe toți, aceea a unei acțiuni unite și unice a partidului conservator, Cred de datorita mea să țin seamă cu deosebire nu numai de ce s'a zis și s'a iscalit, dar ceea ce nefiind zis și iscalit, este în inima tuturor (apl.)

Chiar de a doua zi, eu, astăzi șeful partidului conservator, voi face propunerile necesare pentru ca să duc o intimă conlucrare cu d. Lahovari, astfel în cât să nu mai fie nici un fel de neînțelegere în aspirațiunile exprimate în direcțiunea partidului (aplauze).

D. Ioan Lahovari. — D-lor, permiteți-mi și mie să-mi exprim adâncă bucurie văzând că acest congres, care a început într'un mod furtunos, se termină cu nădejdea, ca convingerea în inimile tuturor că certele din partidul conservator vor dispăre cu desevărsire (apl.)

În zilele mari, în momentele istorice pe cari le trăim, dacă unirea se va face între toți fiii acestei țări, se poate face și în rândurile partidului conservator, (aplauze).

Domnilor, suntem în ajunul unor evenimente mari. A fost pentru mine o jale, o durere, când am văzut de două luni frământările, luptele dezbinătoare dintre noi. Ei bine, sunt fericit astăzi când constat că acestea vor trece ca un vis urât, un moment pe care să nu-l mai vedem. Și că deasupra acestei adunări, ca în ori ce adunare unde s'a strâns sufletul și inima partidului conservator, planează ideea măreață a patriei peste toate interesele (aplauze).

Dl. Al Marghiloman: Congresul partidului conservator este închis. (Ura! Trăiască partidul conservator!)

În urma celor hotărâte în congres, va avea loc o întrevedere între d. Marghiloman cu d. Lahovari spre a se înțelege asupra modalităților colaborării.

Câmpul de luptă de pe Niemvița în Polonia ru-sească.

Articolele cari descriu lucruri văzute sunt în totdeauna interesante, chiar când vin în urma telegramelor. Iată de pildă impresiile pe cari le publică un ziarist francez care a vizitat câmpurile de luptă din Polonia, pe cari le dăm mai jos, în rezumat, ca document.

Am voit să văd câmpul de bătaie de la Niemvița, unde s'a desfășurat timp de peste 15 zile o luptă înversunată.

Drumurile sunt într'o stare de piins. Convoiturile de tot felul și artileria, le-au desfumat cu desăvârșire.

Cu nepatnță să trecem pe acolo, cu automobilul. Abia călări dacă putem trece. Căii noștri, când înoată în noroi, când caută să ocolească gropile.

Abea dacă înaintăm, foarte încet, Cimpurile sunt toate străbătute în toate direcțiunile de tranșee.

Cerul, în schimb e senin, soarele radios, iar păsările cântă.

Se aud loviturile de tîrnăcop ale soldaților din geniu, cari construiesc o linie ferată nouă, — căci se construiesc pretutindeni linii ferate.

Regiunea e așa de deșertă, în cât două-trei ceasuri de când mergem, n'am întâlnit de cât un singur car.

În sfârșit, întâlnim mai mulți țărani, cari munciau la câmp.

Par cam năucii de atîtea nenorociri cari au căzut pe capul lor.

Totuși, viața își cere drepturile ei, și odată cu ivirea primăverii, se reîncep lucrările cimpului, pe ici pe colo.

Ne apropiem de Niemvița. Iată parcul unui proprietar. Imprejmuirea e dărîmată; soldații au luat gardul ca să facă foc cu dânsul.

Biserica era în față: a fost dărîmată de obuze. Altarul e rupt, crucea desfăcută.:

Din sat, nu mai există nimic. Pe pământul negrit de focuri, câteva pătrate de cărămidă roșie mai arată locul unde se aflau casele. Cîte-va coșuri să înalță pe ici pe colo.

Totuși câțiva locuitori au rămas. Acum își construiesc bărci sau bordece. Trei femei stau pe pietrele unui sălaș ruinat, și privesc drept înainte, fără să miște capul la trecerea noastră. Mai departe căpi-va copii, se joacă, aruncând pietricele într'un lac format în gaura produsă de un obuz.

Am vorbit, zice ziaristul francez, cu femei, tinere și bătrâne, cu țărani cari nu mai aveau nimic. Nici unul nu se plîngea. Par a aprecia numai un singur fapt: că a avut norocul să scape cu viață, și se silesc să pregătească viitorul cu curagiu.

Un băiețuș ne-a dus în grădină să ne a-rette groapa în care familia lui, — cu el împreună — au rămas ascunși timp de 15 zile cât a ținut lupta.

— Tata și frate-meu au săpat-o într'o jumătate de zi, mi-a spus băiatul. Era într'o Duminică. Austriacii se așezară de cea-laltă parte a satului, iar Rușii soseau de partea ceastă-laltă. Trebuia să ne grăbim,

Mai în toate grădinile am găsit acest soi de gropi, ca de cărtițe omenești... Puteau să stea acolo, pitulate, 6—7 persoane.

— Și ce faceți acolo toată ziua? a întrebat ziaristul francez pe băiat.

— Ne rugam toată vreme.

— Dar ce mâncați?

— Aproape nici nu ne gândim la asta. Ne era frică foarte mult de mitralieze, cari trăgeau gloanțele chiar pe lângă pământ.

Intr'o zi am auzit strigăte înspăimântătoare. Se lupta cu băioneta...

Mai multe mii de soldați au trecut alergând, și am văzut că lupta s'a mutat mai departe.

Mica noastră călăuză ne conduse apoi în centrul câmpului de luptă, de cea-laltă parte a satului.

Lă marginea unei păduri se vedeau tranșeele rusești. Erau trei linii după oaltă. Se vedeau mii de cutii de conserve goale și părți din uniforme.

Brazii înalți sunt sfirtecați de obuze și gloanțe.

Preutinden!, de jur împrejur se văd morminte și cruci... Moartea a trecut pe aici și a secerat mii de vieți omenești...

Știrile Săptămîinii.

Sibiu, 10 Iunie n.

Pentru fondul ziaristilor. In loc de cunună trecătoare pe sicriul fostului redactor de odinioară al „Foi Poporului“, gazeta noastră a dăruit 30 coroane pe seama fondului ziaristilor români.

Coroane eterne. Dl. *I. G. Eremie*, comerciant în Brașev, în loc de cunună peritoare pe sicriul mult regretatului său profesor *Silvestru Moldovan*, dăruiește 3 cor. la fondul „*Aziului-orfelinat*“ al Reuniunii române de înmormântare din Sibiu pentru adăpostirea orfanilor și bătrânilor noștri scăpătați. La acelaș fond *Salomnia Barbu*, soție de econom din Sibiu, dăruiește 2 cor. întru odihna de veci a sufletului fostului grădinar *Ioan Serban*. Prininos, aduce calde mulțămite *Victor Tordășian*, president.

Impăratul Wilhelm la cartierul general austro-ungar. Din cartierul general al presei se anunță: Impăratul Wilhelm a fost a 2-a zi după căderea Przemyslului, oaspetele Arhiducelui moștenitor austro-ungar și a Arhiducelui Frederic, la cartierul general austro-ungar. Impăratul a sosit la 2 după prânz în automobil deschis. Monarhul purta uniforma de mareșal prusian cu mantaua căptușită roșu. Cele 10 luni de războiu au săpat brazde adânci în fața împăratului, din care se oglindește o nestrămutată hotărâre și o deplină siguranță. Indată după sosirea împăratului s'a servit în palat dejunul. La 4 și jum. Impăratul Wilhelm a părăsit localitatea frumos împodobită cu steaguri, sub nesfârșitele urale ale poporului.

Fundația medicului Dr. Petru Borlovan dela Bocșa. Medicul cercnal Dr. Petru Borlovan din Bocșa-montană, care avea un bun renume a încetat din viață și a fost Vineri cu mari onoruri înmormântat la Bocșa montană, slujind protopresbiterul *M. Hail Gașpar*, cu mare asistență. Numeroase cununii au acoperit carul mortului. După vorbirea rostită de protopresbiterul, a vorbit la mormânt în numele comunei natale a defunctului parohul *Marian Groza* din Selbăgel, iar în numele medicilor colegul din Reșița al defunctului *Dr. M. Mandl*.

Desfăcându-se în fața notarului public *Dr. Cornel Petrică*, testamentul, — scrie „Drapelul“ — s'a văzut, că defunctul a lăsat întreaga sa avere pentru scopuri bisericesti, culturale și de binefacere. Fundația principală de 120,000 cor. o destinează pentru o Mitropolie gr.-or. română, ee se va înființa la Lugoj, având a se capitaliza suma în decurs de 75 ani până ce ajunge 3,200,000 cor. Urmașilor vrednicilor luptători din Lugoj le impune datoria să lucreze pentru realizarea acestei idei, care a fost proclamată deja de marea adunare din 15 Maiu 1848 de pe

câmpul Libertății din Lugoj, iar dacă din cauze politice sau bisericesti nu s'ar putea realiza aceasta idee, să se întrebuițeze $\frac{2}{4}$ din venite ca stipendii pentru studenții universitari, iar $\frac{1}{4}$ pentru studenții din școalele medii. Afară de această fundațiune mai testează casa sa, în valoare de circa 30,000 cor. protopopiatului Bocșei ca locuință a rotopresbiterului. Comunei bisericesti, gr.-or. române din Bocșa îi lasă 4000 cor. Comunei saie natale Selbăgel 4000 pentru biserică și 6000 cor. pentru o școală de fetițe. Și în fine mai testează 4000 cor. pentru săracii din Bocșa fără deosebire de naționalitate și confesiune

Bilete de tren cu prețuri de jumătate pe seama celor ce vor să cerceteze pe soldații bolnavi aflători în spitaturi și sanatorii, se dau prin o ordonanță recentă a d-lui ministru de comerț. Conform acestei ordonanțe se dă o reducere de 50 procente a prețului de călătorie pe liniile ferate austro ungare, tuturor rudelor, cari vor să cerceteze pe soldații bolnavi. Reducerea se acordă numai pentru o depărtare de 50 km. în sus. Deci dacă cineva voește să-și cerceteze pe cutare rudă bolnavă, care zace în un spital din cutare oraș, ce se află la o depărtare mai mare ca de 50 km. de satul sau orașul său, trebuie să adeverească la casa stațiunii sau gării cu o adeverință din partea direcțiunii spitalului, unde se află soldatul bolnav. Fără o asemenea legitimațiune nu se poate căpăta biletul cu reducere. Dreptul să călătorească cu asemenea bilet redus au numai părinții, soția, copii frații și surorile soldatului. Altă rudă mai depărtată nu poate căpăta un asemenea bilet.

Liga basarabeană. Din București se anunță: Suntem informați că zilele acestea se vor pune bazele unei asociațiuni de propagandă intitulată „Liga basarabeană“ cu scopul de a iămuri opinia publică din România asupra adevăratei situații în care se găsește provincia românească de peste Prut. Inițiatorii „Ligei basarabene“ ar fi d-nii C. Stere, Zamfir C. Arbure, Dr. Cazacu, Dr. N. Lupu Alexis Nour, Radu Rosetti, profesorul Frunză, precum și alți mulți publiciști și oameni politici români.

Comitetul de acțiune al Ligei va întreprinde în curând o vie activitate în țară prin întruniri publice, conferințe și broșuri de propagandă în scopul arătat mai sus.

Generalul Dimitrieff a fost mâhnit de înfrângerea dela Gorlice. Ziarul „Reichspost“ spune că o contesă poloneză, la care a șezut generalul *Radko Dimitrieff*, comunică printr'o scrisoare: când Dimitrieff a sflat despre sfârșitul dezastruos al luptei pe frontul Gorlice-Tarnow a fost atât de abătut încât abia se putea stăpâni. Contesa a ruzit cum Dimitrieff spunea ofțerilor săi cu un ton disperat:

„La aceasta nu ne-am așteptat zău. Campania aceasta este pierdută pentru noi“. Turba de mânie și nu s'a liniștit decât puțin câte puțin după câteva ceasuri.

Mape (hărți) foarte bune pentru câmpul de războiu au săpărut în editura G. Freytag și Berndt (Wien VII, Schottenfeldgasse 62) Fară de o hartă bună nimeni nu poate să se orienteze asupra mersului războiului. În editura aceasta au săpărut atât mapa câmpului de războiu din Galici și Polonia, cât și cea dela granița italiană.

Marți în 8 Iunie n. a. c. s'a deschis școala de înotat a regimentului nostru de casă și s'au luat măsurile necesare ca lecțiuni de înotat să se poată lua și anul acesta.

Băi de soare și aer stau de asemenea la dispozițiune.

Pradă câștigată în războiu. Se anunță din Oradea mare: Un interesant rezultat al mării învingeri din Galici apuseană este faptul, că în

mâna trupelor noastre au căzut turme întregi de boi, care în mare parte vor fi transportate în interiorul Ungariei. În Oradea mare au fost aduși zilele acestea 1500 de boi. La Debrin, Sigheul Maramurășului și în alte orașe s'au adus tot din Galici alte mii de boi.

Al optălea dășman. Prin faptul, că și Italia ne-a declarat războiu, numărul dășmanilor noștri, cari erau 7, s'a mai înmulțit cu unul. Soldații nemți, făcând o glumă din asta, au scris pe vagoanele trenurilor, pe cari plecaseră cu litere mari: Aici se mai pot da încă declarații de războiu.

ECONOMIE

Cositul și uscatul nutrețurilor.

Timpul cositului. Vrednic de osândit e obiceiul de a trăgăna cositul erburilor până într'un târziu, adesea până ce e coaptă semânța atător burueni, cari deci se sporesc în dragă voie. Într'acea foitele erboase se ofilesc sau pier imbrâncite, rămânând mai numai cotoarele desvălite și bătoase, cari rămân în cea mai mare parte nemistuite.

De aci ogrinjii mulți și netrebniți, de cari au parte vitele la noi. Țăranii noștri recunosc și ei, că prin cositul „în floare“, așadar cu săptămâni mai înainte, ar dobândi nutreț mai fraged, mai nutritor și mai priincios vitelor, că fânațele ar otăvi mai bine și că ar isprăvi cu uscatul și dusul fânului până a nu fi sosit dricul muncii, secerișului. Da, ei recunosc foloasele cositului timpuriu și stau pe gânduri văzând, că orășenii s'apucă de cosit cu 3 până în 4 săptămâni mai înainte. Când e însă la adevărat, țăranii se codesc cu încăpăținare, sub cuvânt, că iarba încă tinără și deci crudă ar „scădea“ lă uscat pres-te măsură, nu însă iarba „coaptă“. Așa este, numai cât erburile cosite în floare, cu începere din luna lui Maiu, dau mai tot atâta fân, cât am fi dobândit prin cositul într'un târziu și, lucru firesc, nu scăderea și așa mai mică decum se crede, ci bunătatea și cătățimea fânului sunt hotărâtoare. Timpul cel mai potrivit de-a cosi fânațele este, când erburile încep a înflori și cel mult când sunt mai toate în floare.

Ceea ce scriem despre fân, se potrivește și pentru otavă.

Instrumentele de cosit și preparat nutrețul. Cositul se face, știut e, cu ajutorul alor doue instrumente: coasa și mașina de cosit. Dacă coasa e bună, un cosaș deprins poate isprăvi zilnic cam $\frac{3}{4}$ jugăr așa că la 3 jugăre s'ar veni 4 cosași. Prin baterea migăloasă cu ciocanul, de 3 ori la zi, se pierde mult timp, azi foarte scump plătit. Micile întocmiri și mașini de bătut coasa lucră bine și mult mai sprinten; prețul lor, odinioară pipărat, s'a eftinit. Cosașii noștri, cari muncesc cu săptămânile împreună, adesea cu ruptul, s'ar putea și ei însoți cumpărându-și o asemenea mașină de bătut, împreună. Tot așa ar putea arândașii, proprietarii și chiar țăranii mai cu dare de mână.

Alegerea coaselor și înzestrarea cu codoriști vor rămânea în sarcina cosașilor aveau pricepuți și dibaci.

Mai pre sus de coasă e *costtoarea sau mașina de costt*, care, trasă de 2 cai buni, isprăvește la zi 6—8 jugăre, așa dar cât 7—9 coșai. Osebit de secerătoarea atât de grea, scumpă și meșteșugită, mașina de cosit e simplă, îndemânatică, destul de efină și ușoară. Ea lasă cositura risipită gată, săvârșind astfel două lucruri în acelaș timp și luând și ea parte la uscatul nutrețului. În timpul de față, când coșaiii trebuie plătiți așa de scump, nu puțini dintre economii noștri ar putea cumpăra mașini de cosit, mai ales în tovărășie. Prețul cumpărării ar găsi bogată răsplătă în curs de abia 3—4 ani, folosind mașina pe fânatele lor și dându-o apoi altora în schimbul tacselor de încassat.

Uscatul prin împrăștiare cu furca sau mașina și așezarea în căpițe (bughene, porcoae) sunt lucrări atât de simple și cunoscute, că am putea trece mai departe, fără a ne opri. Atâta numai în pripă, că *furca și grebla* de lemn îndatinat la noi, sunt efine și practice la uscat nutrețul, dar că la încărcat și descărcat neîntrecută rămâne *furca americană* atât de sănjoasă, ușoară și ageră. Pentru întors și scuturat nutrețul s'a introdus, în locul furcii, o mașină spornică și nu tocmai scumpă. Este *furca mecanică*, un fel de mașină cu scaun și roate și între ele cu greble sau furci de oțel, cari merg rotindu-se și asvârlind cositura aievea deopotrivă. O altă mașină foarte practică e cunoscuta *grebla mecanică* cu lungi colți de oțel în forma secerei. Amândouă mașinile lucră sprinten și bine. Deși trase de câte un singur cal bun, ele împlinesc împreună munca scumpă a 35—40 zileri cu brațele, isprăvind zilnic 10—11 jugăre.

Uscatul pe capre și piramide. Dacă voind a usca *trifoiul* am urma ca la erburi, s'ar scutura tocmai ce e mai prețios, foile și florile, rămânând mai numai cotoarele pleșugite. Fân de trifoiu, foios și aievea bun, nici că putem căpăta decât preîntimpinând, la uscat, scuturatul și asvârlitul cu furca sau grebla în toiul dogorelii, dar și pe răcoare. Foarte răspândită și practică e uscarea trifoiului pe *capră* (prepeleac, eienciu). Decât capre din câte un singur drug sau căprior împănat cu țepe sau bețe, cari ușor se încovoie și adesea se frâng, mai bine capre firești, din trunchiuri crăcănate și gătite asemenea coarnelor de cerb. Drept țepe sau cărlige de spânzurat cositura servesc crengile retezate și apoi ascuțite. Căratul cam anevoios la câmp și înapoi, e bine răsplătit prin trăinicia lor fără margini. Un fel de capre sunt *piramidele* din câte 3 prăjini, la vârf încovoiate și împrejmuite de bețe sau purtând în afară țepe. În câțva osebită e *capra gemenă*, croită din 3 sau 4 părechi de pari groși 2—3 m. lungi, cari se împreună 2 și 2 asemenea caprelor de tăiat lemne. Pe din afară se înfig, în gaurile sfredelite, țepe sau cărlige de pus nutrețul.

Caprele sau piramidele se așează îndată după cosit, spânzurând trifoiul cât mai afănat și bine vârfuit contra ploilor și îngrijind ca să nu ajungă până

jos la pământ. Spânzurat fiind îndată sau curând după cosit, trifoiul nu se scutură cătuși mai puțin, deoarece rămâne nemișcat până ce s'a uscat îndeplin, apoi se încarcă cam pe răcoare și se pune încetișor la adăpost, sub coperiș sau în clae ori gireadă. De se brodesc ploi multe stând pe capre, adevărat că se înegrește, vitele însă îl rod și așa. Ar trebui cărat pe dată ce e uscat gata; căci lăsat, ca de obicei, până la cositul următor, trifoiul se spală și se dogorește tare, făcându-se rupacios și cam sarbăd. Otava călcată la cărat în curând se intramă.

Pentru ținuturile sărace în lemne recomandăm a se urma altcum. Trifoiul cosit se lasă și a doua zi în brezde sau poloage ca să vestejească, apoi se așează cât mai afănat în căpițe sau bughe de 1 metru înălțime și de așa ca fundul să fie cât mai strâmt. După 2 zile, căpițele se întorc, seara pe răcoare cu fundul în sus. Preste alte 2 sau 3 zile se întorc din nou și după tot atâta timp se încarcă întregi cum sunt, firește nu în arșiță dogoritoare nici pe vânt. După un al treilea metod, practicat în Boemia și alte țări luminate, trifoiul se leagă, după 1 zi sau 2, în snopi mari și stufoși, cari și ei se întorc, când pe o lature când pe alta, până la uscarea deplină. Un alt chip ar fi punerea trifoiului ofilit printre tot atâtea paie bune. Cine nu s'ar încrede în ce spunem din practica aiurea folosită, n'are decât să facă cercări în mic, spre a se dumeri.

Asemenea trifoiului se uscă *luferna, hrișca, rapița, mazăricea* și celelalte plante foioase și espuse primejdiei de a se scutura. *D. Comșa.*

Boala ovăsului și a orzului.

În primăvara anului acesta s'a ivit o molie, care a nimic total productul de orz și ovăs.

Orzul, ovăsul a fost verde frumos, deodată a început să se uște, încât își dădea înfățișarea mriștei, prin ce turbură priveliștea verdeții de primăvară. Plugarul nostru întors dela țarină, întristat spunea »a venit ceva rodie, care a nimic orzul«.

»Rodia« țaranului nostru nu este altceva decât insecta de orz (*lema melanopus*), care vatămă orzul, prin ce împiedică dezvoltarea naturală și formarea bobului, afară de aceasta larva într'atâta murdărește paiul orzului, ovăsului și al bicăului, încât vitele nu-l mânăncă.

Insecta se ivește în Aprilie, roade frunzele orzului și ale ovăsului, dar nu le roade cu totul ci numai părțile mai moi și numai de o parte. Insecta apoi își lasă larva, care mai mult nu seamănă insectei, ci e asemenea unui picur, murdar și ud, care apoi pricinuește nimicirea plantei.

La începutul lui Iunie se ascunde larva, se retrage în pământ unde se desvoaltă iarăș ca insectă, dar mai mult în anul acela nu strică.

Deci fiind expuși ca goanga aceasta să nimicască întreaga recoltă de orz și ovăs, prin ce ne produce daune mari, să căutăm a o nimici în următorul mod:

Oricând se ivește insecta o strângem cu o mreje legată pe un bețigaș și insectele așa prinse le aruncăm în apă amestecată cu petrolu, dar dacă am întârziat acest metod, atunci rodul de orz și ovăs îl stropim cu stropitorul de vie și anume cu leșle de tutun, ce se capătă în drogerii sau tutungerii sub numirea »thanaton«. Se ia pentru 1 hectolitr de apă o cutie de 2 kgr.

se mai adaugă tot atât var, adică 2 kgr, stins și cu acesta se stropește — prin ce mântuim sămănăturile de orz și ovă.

Sfaturi pentru economi.

Floarea soarelui.

Floarea soarelui se găsește acum cam rar prin grădini, de și ar fi de dorit ca să i se dea toată atențiunea, fiindcă ea nu servește numai ca floare de podoabă p-ntru grădină, ci semânța ei este de o mare valoare pentru păsări și pentru nutrețul găinilor. Semânța de floarea soarelui ajută creșterea penelor în timpul schimbării lor și le fac să fie mai strălucitoare.

Această floare poate să ajungă la o înălțime de 3 păuă la 3¹/₂ metri, mai cu seamă într'o vară umedă sau când e bine întreținută cu umezeală, și formează astfel o plantă frumoasă și umbroasă. Florile au adeseori o mărime de 50 până la 55 de centimetri.

În genere se recomandă felul cu flori mari. Semănatul ar fi bine să se facă mai de timpuriu într'o odaie caldă, în Martie în ghivece mici, iar pe la mijlocul lui Maiu să se resădească în câmp liber.

In contra păduchilor viței.

Se poate face nimicirea păduchilor viței deadreptul asupra viței, fără primejdie pentru aceasta. D-l Picard, profesor la școala de agricultură dela Montpellier, ne sfătuiește să așezăm între rândurile de butași grămăjoare de moscrășălbatec (*Diplotaxis erucoides*), plantă care atrage păduchii, și să turnăm apoi peste acest grămăjoare apă în clocote sau o apă, ce arde.

Pintenii Găinilor.

E primejdios pentru găini de a le tăia pintenii. Deci să nu tăiați niciodată pintenii găinilor.

Aceasta nu le împiedică nici de cum de a răcăi și, din contră, le pricinuește boli grave la picioare și le face să slăbească.

Viermele cenușiu.

E vorba de viermele cenușiu, sau de omida fluturelui. Pentru a stârpi viermele acesta există un mijloc sigur, dar lung: acela de a cerceta cicoarele în fie care-zi și când o tulpină prezintă câteva foi ofilite — dacă nu chiar plata întreagă — este semn că la rădăcină e un vierme cenușiu.

Scormoniți atunei pământul cu ajutorul unei unelte foarte mici, și veți găsi viermele la adâncime de câțiva centimetri. Omoriți-l îndată strivindu-l, în loc de a-l da la păsări, cari îl refuză întotdeauna.

Conserva de sparanghel.

Iată cum se poate păstra sparanghelul în mod practic: Dacă nu țiineți ca sparanghelul să fie întreg, rupeți-l în bucăți până la partea unde el devine tare; introduceți-l apoi în sticle obișnuite. După ce le veți fi astupat și legat cu sârmă, așezați-le în paie și puneți-le într'o căldare s'au într'un cazan, pe care-l umpleți cu apă rece; faceți să fearbă apă în clocote, apoi scoateți sticlele după ce s'a recit de tot și așezați-le în picioare, cu dopul în jos, într'un loc uscat. Pentru conservele de sparanghel întreg rețeta este aceeași.

In contra părlelei soarelui.

Acum eând soarele începe să devină mai arzător, următoarea rețetă pentru albirea feții înegrite la soare, credem că va fi binevenită pentru cititoarele noastre.

Se bate bine câteva albușuri de ouă până ce se fac spumă și se pune pe obraz ca o prianiță. După un sfert de ceas, fața se spală cu apă rece.

Mai iată o altă rețetă, bună și aceasta:

Se ia castraveți și se taie felii în apă ce a rămas dela unt; cu această apă de unt și de castraveți se spală fața, a cărei piele se face albă și curată.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.
Tiparul: „Tipografia Poporului“

Logodiți

domnul **Aleksandru Herczeg**
din Déva voluntar în reg. inf. 64
cu
domnișoara **Marloara Goga**
din Sibiu.

Nr. 1143/1915

„Târgul de țară al comunei Szelistye com. Szeben să va ține în 11 Iunie a. c. pentru oi și porci în 12 și 13 pentru vite cornute și cai și în 14 târg de mărfuri.

Szelistye la 2 Iunie 1915.

Primăria comunei Szelistye:

Ioan Deac

notar comunal

Caut econoamă

inteligentă, serioasă, pentru conducerea economiei casnice; să știe fierbe foarte bine. Oferta cu fotografie. (Un singur băiat nu formează piedică). **Viora Dr. Ciordaș** Beiuș-Bélnyes Com. Bihor.

Ludovic Ferencz

croitor de bărbați
SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicului
cele mai noue stoffe de
toamnă și iarnă în mare
asortiment.

Noutățile

sofite chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe indigene din cari se execută după măsură cele mai moderne vestimente precum: **Sacko, Jaquette și haine de salon**, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stoffe pentru pardisuri și „Raglam”, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra reverenșilor confecționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebită atențiune a On. domni preoți și teologi absolvenți. — În cazuri de urgență confecționez un rând complet de haine în timp de 24 ore. — Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articli de uniformă, după prescripție croitura cea mai nouă.

Cel mai vechiu și mai mare institut financiar românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA”

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopole,

Agenturi: Orșova, Sânmărtin, Sânnim-clăușul-mare și Șeica-mare

Capital societar	K 6,000.000.—
Fonduri de rezervă și penziuni	„ 2,350.000.—
Portofel de cambii	„ 17,700.000.—
Imprumuturi ipotecare	„ 12,400.400.—
Depuneri spre fructificare	„ 24,500.000.—
Scrisuri fonciare în circulațiune	„ 10,000.000.—

Primește depuneri spre fructificare cu **5-5** $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$

după terminul de abdicere, plătind însuși darea de interes

execută asemnări de bani la America și îngrijește încasări de cecuri și asignațiuni asupra oricărei pieși, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informațiuni se dau gratis și promt atât de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

762

Direcțiunea.

Cu inima zdrobită de durere, aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, prietenilor și cunoșcuților, că mult iubitul nostru fiu, frate, cumnat și unchiu.

EMIL NEAGOȘ,

doctorand în medicină,

prisonier de războiu din 27 August 1914 (lupta dela Dunajow, Galizia) împărțit fiind la spitalul prizonierilor de războiu din Astrachan, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în 3 Maiu 1915 în etate de 23 ani, în crașul Astrachan, căzând jertfă serviciului la cara soartea timpurilor prezente l-a judecat.

Rămășițele pământești ale scumpului nostru defunct s'au depus spre vecinică odihnă în cimiticul din Astrachan (Pusia).

Dormi în pace suflet bun, ai tăi îți vor păstra în veci amintirea, iar moartea ta să fie răsplătită neamului nostru.

Deda 12 Măiu 1915.

Familia nemângăiată.

Loc de cură și stabiliment de idroterapie (vindeare cu apă)

St. Radegund lângă Graz).

Situația minunată, scutită, în munți, 750. m. deasupra nivelului mării, cu întinse păduri de brazi și numeroase promenăzi, climă stăpărată, și apă de izvor ce conține radii. Metoda științifică de-a vindeca cu apă aplicată individual, masajul, electroterapie, băi de soare și aer, cure de îngrășat și de întărire, sau de slăbire, bucatărie cu dietă, pentru boale de asimilare.

Sezonul din Aprilie — Octomvrie.

Prețuri moderate.

Prospecte trimite gratuit direcțiunea.

Dr. Emeric Beszédes

medic-șef.

MOBILE

lucrate solid și conștiențios ...

se pot comanda la

EMIL PETRUȚIU

Fabrică de mobile

SIBIU — NAGYSZEBEN, AAAAA

str. Sării 37

Specialist în:

MOBILE DE TOT FELUL

pentru tineri nou căsătoriți, mobilări de hoteluri, vile, institute, cafenele și restaurațiuni

Telefon Nr. 47 cu legătură în comitatul întreg

Atelier propriu de tapiserie

Se lucrează după planuri artistice

JULIUS GRAVENHORST,

curelar în Orăștie-Szászváros,

recomandă onoratuului public

Atelierul seu de curelărie, șelărie și coferărie.

unde se execută orice fel de lucrări aparținătoare acestei branșe cu prețuri foarte moderate.

Magazin bogat: în brăne pentru mijloc, curele pentru opinci, șele și lărit, vinat, sport și voiaj și alte articole de galanterie cu prețuri moderate.

Mare asortiment: în tureci (gamași) de piele și de înfășurat pentru turiști și excursioniști.

Toate articolele din branșele numite și reparatura lor se execută promt și ieftin. — Curele pentru mașini, curele de cusut și legat permanent în deposit.

Comande prin postă se efectuează promt și conștincios.

Cumpăr și vând tot felul de piei verzi.

Calfă și ucenici se primesc.

Săpunul de lapte de crin Steckenpferd

alui Bergmann & Co., Teschen a/Elbe

se bucură de cea mai mare simpatie și răspândire pretutindeni, mulțumită efectului său și de cel mai bun și recunoscut mijloc în contra pistrucilor și de cel mai nelăsat întru susținerea unei îngrijiri raționale a pielii și a frumuseții.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție! Premiat de mai multe ori Pfi precum și la cumpărare și să se observe apriat la marca „Steckenpferd” și la firma depliază! Se poate căpăta (à 1 Kr.) în farmacii, drogerii și parfumerii etc. Asemenea se recomandă și probata cremă de crin „Manera” (à 80 fill. per tubă), care este de un efect minunat întru susținerea mânilor la dame în stare gingașe.

1930

Berea albă și neagră din

Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Această bere e căutată și se bea cu plăcere de toți cari o cunosc, atât la orăse cât și la sate

Că berea noastră e foarte căutată se poate vedea și de acolo că cumpărătorii se înmulțesc mereu

124